

Denderbekken			
Actie nr	A 67	VMM	0 €
Titel	Inventariseren van de waterlopen in het Denderbekken die te lijden hebben van eutrofiëringsverschijnselen. (Timing: 2008-2013)		
Beschrijving	<p>In afwachting van de Europese handleiding voor de bepaling van eutrofiëring zullen de resultaten voor totaal stikstof van alle meetplaatsen van het fysisch-chemisch meetnet in het Denderbekken tevens getoetst worden aan de Nederlandse eutrofiëringsnorm van 2,2 mg/l stikstof (norm is gebaseerd op resultaten van zomerhalfjaarmetingen). In stilstaande of traagstromende wateren is het meten van chlorofyl a (als maat voor de hoeveelheid fytoplankton) een goede biologische parameter voor de bepaling van eutrofiëring. In stromende wateren reageert fyto-benthos (o.a. diatomeeën) het gevoeligst op eutrofiëring.</p> <p>Het in kaart brengen van eutrofiëringsverschijnselen laat toe de relatie tussen eutrofiëring en het voorkomen van diffuse lozingen te onderzoeken. Mogelijk is dit aanleiding tot afstemming van de norm op instandhoudingsdoelstellingen, habitatrichtlijnen en beschermingszones. Vooralsnog is het van belang het meetinstrumentarium adequaat uit te bouwen en de metingen te bestendigen – een koppeling tussen verschillende databanken, en transparantie van databanken is aangewezen.</p> <p>Aansluitend op het in kaart brengen van de eutrofiëringsproblematiek in het Denderbekken zal in de eerste helft van de planperiode een inventarisatie gebeuren van de waterlopen of waterlooptrajecten waar de afbakening van een oeverzone noodzakelijk is om diffuse verontreiniging te beperken en de eutrofiëringsnorm te halen.</p>		
Doelstellingenkader BBP	KA	Eutrofiëringsverschijnselen treden op in heel wat waterlopen	
	OPD	De verontreiniging afkomstig van diffuse bronnen terugdringen	
	M	In kaart brengen van eutrofiëringsverschijnselen	
Motivatie	Visie	<p>Eenmaal de belangrijkste puntbronnen aangepakt zijn, moet de aandacht meer en meer verschoven worden naar de diffuse verontreinigingen. Een diffuse bron is meestal niet strikt te lokaliseren en vaak ook tijdelijk, wat de aanpak ervan heel wat complexer maakt. Diffuse verontreiniging slaat voornamelijk op de uit- en afspoeling van nutriënten (meststoffen) en bestrijdingsmiddelen, maar ook het verkeer, sommige bouwmaterialen, atmosferische depositie, enz. dragen bij tot de diffuse verontreiniging van oppervlaktewater. Bovendien zijn de directe verbanden tussen deze bronnen en de verontreiniging zelf niet altijd duidelijk. Er moeten dan ook verschillende pistes worden bewandeld om de problematiek van de diffuse verontreiniging aan te pakken.</p> <p>Het beleid inzake diffuse verontreiniging wordt op federaal en Vlaams niveau uitgestippeld. De federale overheid vaardigt productnormen uit, terwijl het Vlaams gewest in overleg met verschillende doelgroepen maatregelen voorstelt. Voor heel wat stoffen moet verder onderzoek worden verricht naar de bronnen ervan en hun verontreinigingspatronen. Tot de prioriteiten inzake diffuse verontreiniging behoren alle maatregelen met betrekking tot de reductie van nutriënten, bestrijdingsmiddelen en zware metalen.</p> <p>Het in kaart brengen van eutrofiëringsverschijnselen laat toe de relatie tussen eutrofiëring en de aanwezigheid van diffuse lozingen te onderzoeken. Mogelijk zal dit aanleiding geven tot het afstemmen van de norm op instandhoudingsdoelstellingen, habitatrichtlijnen en beschermingszones. Vooralsnog is het van belang het meetinstrumentarium adequaat uit te bouwen en de metingen te bestendigen. Een koppeling tussen verschillende databanken en transparantie van deze databanken is aangewezen.</p>	
	Relevante studie(s)		